

Sygn. akt IV U 363/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Marcin Wojciechowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Ewa Adaszek

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z odwołania: A. B. (1)

przeciwko Zakładowi (...)

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania: A. B. (1)

od decyzji Zakładu (...)

z dnia 29 października 2015 roku, sygn. (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawczyni A. B. (1) prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 24 października 2015 roku do dnia 26 października 2015 roku.

Sygn. akt IV U 363/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 października 2015 roku Zakład (...) w sprawie Nr (...) odmówił ubezpieczonej A. B. (1) prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 24 października roku do dnia 26 października 2015 roku.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podniósł, iż ubezpieczona nie stawiła się na badanie przez lekarza orzecznika w dniu 23 października 2015 roku, przez co uniemożliwiła badanie.

Pismem z dnia 4 listopada 2015 roku ubezpieczona wniosła odwołanie od powyższej decyzji, podnosząc, iż wezwanie nie zostało jej doręczone .

Zakład (...) pismem z dnia 18 listopada 2015 roku wniósł o oddalenie odwołania, podnosząc, iż zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni A. B. (1) otrzymała zaświadczenie lekarskie stwierdzające niezdolność do pracy do dnia 26 października 2015 roku.

W dniu 6 października 2015 roku Zakład (...) wysłał do wnioskodawczyni wezwanie do stawienia na badanie w dniu 23 października 2015 roku.

Wezwanie zostało wysłane na adres zamieszkania wnioskodawczyni ul. (...)

- okoliczności bezsporna –

W dniu 20 października 2015 roku przesyłkę do wnioskodawczyni odebrał A. B. (2).

Na zwrotnym poświadczeniu odbioru zawarto adnotację, iż przesyłkę doręczono dorosłemu domownikowi – mężowi adresata.

- dowód: zwrotne poświadczenie odbioru - akta ZUS.

A. B. (2) jest byłym małżonkiem wnioskodawczyni.

Ich małżeństwo zostało rozwiązane w 2000 roku wyrokiem Sądu Okręgowego w P. T.

- okoliczność bezsporna –

A. B. (2) pozostaje w konflikcie z wnioskodawczynią. Mieszka w pobliżu wnioskodawczyni pod adresem (...) Nie przebywa w mieszkaniu wnioskodawczyni. Zdarzało się już uprzednio, że korespondencja dla wnioskodawczyni było zostawiana u jej byłego małżonka, który jej nie przekazywał, ani o niej nie informował.

- dowód: zeznania wnioskodawczyni – rozprawa w dniu 21.01.2016r. – 00.02 – 00.07.

W okresie od 6 października 2015 roku do 26 października 2015 roku wnioskodawczyni przebywała w miejscu zamieszkania. W tym okresie nie było u niej listonosza z korespondencją ani zawiadomienia o korespondencji w skrzynce pocztowej.

- dowód: zeznania wnioskodawczyni – rozprawa w dniu 21.01.2016r. – 00.02 – 00.07.

Wnioskodawczyni nie stawiła się na badanie w dniu 23 października 2015 roku

- okoliczności bezsporne -

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dowodów w postaci zeznań wnioskodawczyni oraz dokumentów zebranych w załączonych aktach organu ubezpieczeniowego. Odnosząc się do powyższych dowodów należy zauważyć, iż w toku postępowania organ rentowy nie zakwestionował w jakikolwiek sposób twierdzeń ubezpieczonej dotyczących doręczenia korespondencji osobie nieuprawnionej, okoliczności braku doręczenia wezwania wnioskodawczyni, co zgodnie z art. 230 k.p.c. skutkuje uznaniem ich za potwierdzone.

W ocenie Sądu powyższe dowody te są wiarygodne i wzajemnie się uzupełniają, dlatego też mogą stanowić podstawę do ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

W niniejszej sprawie fakt niestawienia wnioskodawczyni na badanie u Lekarza Orzecznika jest bezsporny, spór stron dotyczy jedynie kluczowej dla rozstrzygnięcia sprawy kwestii czy A. B. (1) była w sposób prawidłowo wezwana na przedmiotowe badanie.

W ocenie ZUS wnioskodawczyni została powiadomiona o terminie badania bowiem wezwanie odebrał dorosły domownik.

Należy wskazać, iż wezwanie jest doręczone w chwili jego odbioru przez adresata lub w trybie art. 43 k.p.a. bądź w trybie art. 44 k.p.a.

Zgodnie z art. 43 k.p.a. przypadku nieobecności adresata pismo doręcza się, za pokwitowaniem, dorosłemu domownikowi, sąsiadowi lub dozorczy domu, jeżeli osoby te podjęły się oddania pisma adresatowi.

Doręczenie przewidziane w tym przepisie jest skuteczne, jeżeli spełnione są następujące przesłanki: a) adresat jest nieobecny w mieszkaniu w czasie doręczania pisma, b) pismo zostało przyjęte za pokwitowaniem przez dorosłego domownika, sąsiada lub dozorcę, c) osoby te podjęły się oddania pisma adresatowi, d) w przypadku gdy pismo zostało przyjęte przez sąsiada lub dozorcę o doręczeniu pisma tym osobom umieszczono zawiadomienie w skrzynce na korespondencję lub na drzwiach mieszkania adresata (**por. wyrok NSA w Lublinie z 24.03.1999 r. I S.A./Lu 151/98, LEX nr 372118 oraz A. Wróbel, Komentarz do K.P.A. Zakamycze 2000**).

Odnosząc powyższe do realiów niniejszej sprawy należy wskazać, iż wnioskodawczyni nie odebrała osobiście wezwania.

Brak jest także podstaw do przyjęcia, iż doszło do doręczenia w trybie art. 43 k.p.a. bowiem wezwanie pozostawiono osobie, która nie jest domownikiem wnioskodawczyni, nie przebywa w miejscu jej zamieszkania, a jedynie mieszka w pobliżu, jednakże w odległości od mieszkania powódki nie pozwalającej na przyznanie mu statusu sąsiada.

Istotnym jest także to, iż A. B. (2) pozostaje w konflikcie z wnioskodawczynią.

Kwestią wymagającą odrębnego wyjaśnienia jest doręczanie przesyłki dla wnioskodawczyni pod inny adres gdzie zamieszkuje jej były małżonek.

Nadto należy wskazać, iż jak wynika z niezakwestionowanych twierdzeń wnioskodawczyni w chwili ewentualnego doręczenia przebywała ona w miejscu zamieszkania, nie znalazła ona także w skrzynce na listy awiza.

Brak jest więc możliwości uznania, iż doszło do doręczenia wezwania przed wyznaczonym dniem badania wnioskodawczyni.

Wobec powyższego należało stwierdzić, iż nie zaistniały okoliczności przewidziane w art. 59 ust. 6 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, a wnioskodawczyni A. B. (1) zachowała prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 24 października 2015 roku do dnia 26 października 2015 roku.

Nawet w przypadku przyjęcia, iż doszło do doręczenia wezwania z dniem 20 października 2015 roku –dniem odbioru przesyłki przez jej exmałżonka nie został spełniony wymóg z art. 92 k.p.a. nakazujący zachowanie 7 dniowego terminu między wezwaniem a badaniem.

Dochowanie wszelkich przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, a zwłaszcza tych, które chronią interes strony jest obowiązkiem organu administracji prowadzącego postępowanie; strona nie powinna ponosić ujemnych konsekwencji wynikających z zaniedbań organu administracji". – Komentarz do KPA S. W., Z. 2005.

Należy także zwrócić uwagę na pogląd zawarty w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 5 października 1994 r. (III ARN 54/94, OSNIAPiUS 1994, nr 12, poz. 187), w którym SN stwierdził, że za nieprawidłowe, czyli niezgodne z przepisami kodeksu postępowania administracyjnego należy uznać doręczenie pisma (które jest istotną czynnością postępowania) mogące spowodować pozbawienie strony możliwości obrony swych praw, skutkuje to naruszeniem zasady oficjalności doręczeń pism.

Z powyższych względów należało zmienić zaskarżoną decyzję, przyznać wnioskodawczyni prawo do zasiłku chorobowego okres od dnia 24 października 2015 roku do dnia 26 października 2015 roku – dlatego też Sąd na podstawie art. 477 14 § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję.